Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Μαρτίου 2023*

«Αίτηση αναιρέσεως – Παρέμβαση – Άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς – Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αγορά της φαρμακευτικής βιομηχανίας – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εξετάσει πράξη συγκεντρώσεως κατόπιν παραπομπής από αρχή ανταγωνισμού ενός κράτους μέλους – Απόφαση της Επιτροπής με την οποία αποδέχεται τα αιτήματα άλλων κρατών μελών να συνυποβάλουν την αρχική αίτηση περί παραπομπής – Επαγγελματική ένωση μη αντιπροσωπευτική του εν λόγω τομέα – Απόρριψη»

Στην υπόθεση C-625/22 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2022,

Grail LLC, με έδρα το Menlo Park, (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους A. Giraud, avocat, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogado, D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado, και S. Troch, advocaat,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Illumina Inc.**, με έδρα το Σαν Ντιέγκο (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους D. Beard, BL, J. Blanco, abogada, B. Cullen, BL, F. González Díaz, abogado, J. Holmes, barrister, G. Rizza και M. Siragusa, avvocati,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους G. Conte, N. Khan και C. Urraca Caviedes,

καθής πρωτοδίκως,

η **Ελληνική Δημοκρατία**,

η **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον T. Stéhelin και την N. Vincent,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις K. Bulterman και P. P. Huurnink,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

η **Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ**, εκπροσωπούμενη από την C. Simpson, τον M. Sánchez Rydelski και την M.-M. Joséphidès,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

έχοντας υπόψη την πρόταση του εισηγητή δικαστή, N. Wahl,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα N. Αιμιλίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η εταιρία Grail LLC ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Ιουλίου 2022, Illumina κατά Επιτροπής (T-227/21, EU:T:2022:447), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως C(2021) 2847 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2021, με την οποία η Επιτροπή αποδέχθηκε αίτηση της γαλλικής Autorité de la concurrence (Αρχής Ανταγωνισμού) να εξετάσει την πράξη συγκέντρωσης για την απόκτηση από την Illumina Inc. του αποκλειστικού ελέγχου της Grail Inc. (υπόθεση COMP/M.10188 – Illumina/Grail), δεύτερον, των αποφάσεων της Επιτροπής C(2021) 2848 τελικό, C(2021) 2849 τελικό, C(2021) 2851 τελικό, C(2021) 2854 τελικό και C(2021) 2855 τελικό, της 19ης Απριλίου 2021, με τις οποίες η Επιτροπή αποδέχθηκε τα αιτήματα της ελληνικής, της βελγικής, της νορβηγικής, της ισλανδικής και της ολλανδικής αρχής ανταγωνισμού να συνυποβάλουν την ως άνω αίτηση περί παραπομπής, και, τρίτον, του εγγράφου της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2021, με το οποίο η Illumina και η Grail ενημερώθηκαν σχετικά με την εν λόγω αίτηση περί παραπομπής.

2 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιανουαρίου 2023, η association française des juristes d'entreprise (AFJE) (γαλλική ένωση έμμισθων δικηγόρων επιχειρήσεων) και η European Company Lawyers Association (ECLA) (ευρωπαϊκή ένωση έμμισθων δικηγόρων επιχειρήσεων) ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της Grail, βάσει του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και των άρθρων 130 και 190 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

3 Κατόπιν της επιδόσεως στους διαδίκους των αιτήσεων παρεμβάσεως της AFJE και της ECLA από τον Γραμματέα του Δικαστηρίου, συμφώνως προς το άρθρο 131, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 190, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι εταιρίες Illumina και Grail και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των αιτήσεων αυτών εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

4 Ενώ οι εταιρίες Illumina και Grail δήλωσαν ότι συναινούν στο να γίνουν δεκτές οι εν λόγω αιτήσεις παρεμβάσεως, η Επιτροπή ζήτησε την απόρριψη των αιτήσεων.

Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως

5 Κατά το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε πρόσωπο το οποίο έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο, εξαιρουμένων των υποθέσεων μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ θεσμικών οργάνων της Ένωσης ή μεταξύ κρατών μελών αφενός, και θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αφετέρου, δύναται να παρέμβει στη διαφορά αυτή.

6 Κατά πάγια νομολογία, η έννοια του «συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς» κατά την εν λόγω διάταξη πρέπει να ορίζεται με γνώμονα το αντικείμενο της διαφοράς και να νοείται ως άμεσο και ενεστώς συμφέρον στην έκβαση των αιτημάτων αυτών καθεαυτά και όχι ως συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους ή επιχειρήματα. Πράγματι, ο όρος «επίλυση της διαφοράς» παραπέμπει στη ζητούμενη τελική κρίση, όπως αυτή θα αποτυπωθεί στο διατακτικό της προς έκδοση αποφάσεως (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2019, Bayer CropScience και Bayer κατά Επιτροπής, C-499/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:107, σκέψη 5 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

7 Συναφώς, πρέπει ιδίως να εξετάζεται αν ο αιτών την παρέμβαση θίγεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη και αν είναι βέβαιο το συμφέρον του στην έκβαση της επίδικης διαφοράς. Το συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς μπορεί καταρχήν να θεωρείται αρκούντως άμεσο μόνον όταν η επίλυση αυτή μπορεί να μεταβάλει τη νομική θέση του αιτούντος την παρέμβαση (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2019, Uniwersytet Wrocławski και Πολωνία κατά REA, C-515/17 P και C-561/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:174, σκέψη 8 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

8 Ωστόσο, προκύπτει επίσης από πάγια νομολογία ότι μπορεί να επιτραπεί η παρέμβαση σε αντιπροσωπευτική επαγγελματική ένωση η οποία έχει ως σκοπό την προστασία των συμφερόντων των μελών της, όταν στο πλαίσιο της διαφοράς ανακύπτουν ζητήματα αρχής που δύνανται να επηρεάσουν τα εν λόγω συμφέροντα (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2019, Επιτροπή κατά Ville de Paris, μη δημοσιευθείσα, C-179/19 P, EU:C:2019:836, σκέψη 7, και της 1ης Σεπτεμβρίου 2022, Google και Alphabet κατά Επιτροπής, C-48/22 P, EU:C:2022:667, μη δημοσιευθείσα, σκέψη 7 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η απαίτηση να έχει η επαγγελματική ένωση άμεσο και ενεστώς συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς πληρούται όταν η ένωση αυτή αποδεικνύει ότι βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση και τούτο ανεξάρτητα από το ζήτημα εάν η επίλυση της διαφοράς δύναται να μεταβάλει αυτή καθεαυτήν τη νομική θέση της ενώσεως.

9 Πράγματι, μια τέτοια ευρεία ερμηνεία του δικαιώματος παρεμβάσεως προς όφελος των αντιπροσωπευτικών επαγγελματικών ενώσεων σκοπεί στο να καθίσταται δυνατή η καλύτερη εκτίμηση του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι υποθέσεις που υποβάλλονται στην κρίση των δικαστηρίων της Ένωσης και συγχρόνως να αποφεύγεται η πληθώρα ατομικών παρεμβάσεων οι οποίες θα διατάρασσαν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης [πρβλ. διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, National Power και PowerGen κατά Επιτροπής, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, σκέψη 66, και της 1ης Οκτωβρίου 2019, Επιτροπή κατά Ville de Paris, C-179/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:836, σκέψη 12]. Αντιθέτως προς τα φυσικά και νομικά πρόσωπα τα οποία ενεργούν για ίδιο λογαριασμό, οι αντιπροσωπευτικές επαγγελματικές ενώσεις δύνανται να ζητήσουν να παρέμβουν σε διαφορά ενώπιον του Δικαστηρίου με σκοπό να προασπίσουν όχι ατομικά συμφέροντα, αλλά τα συλλογικά συμφέροντα των μελών τους. Πράγματι, η παρέμβαση μιας τέτοιας ένωσης παρέχει συνολική θεώρηση των εν λόγω συλλογικών συμφερόντων, τα οποία

επηρεάζονται από ζήτημα αρχής από το οποίο εξαρτάται η επίλυση της διαφοράς, και, ως εκ τούτου, η παρέμβαση παρέχει στο Δικαστήριο την δυνατότητα να εκτιμήσει καλύτερα το πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του.

10 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την υπομνησθείσα στη σκέψη 8 της παρούσας διατάξεως νομολογία και ειδικότερα όπως προκύπτει από την νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου (βλ. διάταξη του προέδρου του τρίτου πενταμελούς τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2021, Illumina κατά Επιτροπής, T-227/21, EU:T:2021:672, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), μπορεί να επιτραπεί σε ένωση να παρέμβει σε μια υπόθεση, πρώτον, εάν είναι αντιπροσωπευτική σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον εν λόγω τομέα, δεύτερον, εάν η προστασία των συμφερόντων των μελών περιλαμβάνεται στους σκοπούς της, τρίτον, εάν στην υπόθεση είναι πιθανό να ανακύψουν ζητήματα αρχής που επηρεάζουν τη λειτουργία του εν λόγω τομέα και, τέταρτον, εάν η απόφαση που πρόκειται να εκδοθεί μπορεί να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντα των μελών της.

11 Το βάσιμο της αιτήσεως παρεμβάσεως που υπέβαλαν η AFJE και η ECLA θα πρέπει να εξετασθεί ακριβώς υπό το πρίσμα των προεκτεθεισών προϋποθέσεων, τις οποίες επικυρώνει το Δικαστήριο.

12 Προς στήριξη των αιτήσεών τους, η AFJE και η ECLA ισχυρίζονται, κατά πρώτον, ότι είναι αντιπροσωπευτικές σημαντικού αριθμού μελών που δραστηριοποιούνται στον οικονομικό τομέα τον οποίο αφορά η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση συγκέντρωση. Πράγματι, η AFJE ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί όλους τους έμμισθους δικηγόρους επιχειρήσεων οι οποίοι εργάζονται στη γαλλική επικράτεια και ότι καλύπτει όλους τους τομείς της γαλλικής οικονομίας. Η δε ECLA ισχυρίζεται ότι αποτελεί την κεντρική οργάνωση 22 ευρωπαϊκών ενώσεων έμμισθών δικηγόρων επιχειρήσεων και, επομένως, εκπροσωπεί τα κοινά συμφέροντα των ενώσεων έμμισθων δικηγόρων επιχειρήσεων οι οποίες καλύπτουν όλους τους τομείς της ευρωπαϊκής οικονομίας. Κατά δεύτερον, η AFJE και η ECLA, οι οποίες έχουν ως σκοπό τη διαφύλαξη του κράτους δικαίου και της αρχής της ασφάλειας δικαίου στην Ευρώπη, ισχυρίζονται ότι προασπίζονται και κατοχυρώνουν τα συμφέροντα των μελών τους. Κατά τρίτον, κατά τους ισχυρισμούς της AFJE και της ECLA, στην υπό κρίση υπόθεση ανακύπτουν θεμελιώδη ζητήματα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 22 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1), τα οποία επηρεάζουν τις νομικές πράξεις σε πολλούς οικονομικούς τομείς. Κατά τέταρτον, η AFJE και η ECLA υποστηρίζουν ότι υπάρχει κίνδυνος η έκβαση της αιτήσεως αναιρέσεως να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντα που αυτές εκπροσωπούν. Ειδικότερα, όσον αφορά τις πράξεις συγκεντρώσεως, οι έμμισθοι δικηγόροι επιχειρήσεων θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν σαφείς και προβλέψιμες διαδικασίες, προκειμένου οι επιχειρήσεις που τους απασχολούν να μην αντιμετωπίσουν δυσχέρειες εκ μέρους των ρυθμιστικών αρχών που είναι επιφορτισμένες με τον έλεγχο των συγκεντρώσεων ή να μην υποχρεωθούν να διακόψουν μια συγκέντρωση η οποία έχει ήδη αρχίσει ή και έχει ολοκληρωθεί.

13 Ωστόσο, οι υπό κρίση αιτήσεις παρεμβάσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτές βάσει της επιχειρηματολογίας αυτής.

14 Κατά πρώτον, η AFJE και η ECLA δεν αποδεικνύουν ότι τα δικά τους συμφέροντα τους και τα συμφέρονται των μελών τους θα επηρεαστούν από την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στις σκέψεις 6 και 7 της παρούσας διατάξεως. Πράγματι, δεδομένου ότι η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση συγκέντρωση δεν αφορά ούτε τις

εν λόγω ενώσεις ούτε τα μέλη τους, το οποίο άλλωστε δεν ισχυρίζονται, το διατακτικό της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί δεν θα έχει άμεσο και ενεστώς αποτέλεσμα στην νομική τους κατάσταση.

15 Κατά δεύτερον, η AFJE και η ECLA δεν αποδεικνύουν, πρώτον, ότι είναι αντιπροσωπευτικές, σύμφωνα με τις υπομνησθείσες στη σκέψη 10 της παρούσας διατάξεως αρχές, σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα τον οποίο αφορά η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση συγκέντρωση, δεύτερον, ότι στην υπό κρίση υπόθεση είναι πιθανό να ανακύψουν ζητήματα αρχής που επηρεάζουν τη λειτουργία του εν λόγω τομέα και, τρίτον, ότι η απόφαση που πρόκειται να εκδοθεί μπορεί να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό τα συμφέροντα των μελών τους.

16 Πράγματι, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση συγκέντρωση αφορά τον τομέα των αιματολογικών εξετάσεων πρώιμης ανίχνευσης του καρκίνου οι οποίες χρησιμοποιούν τις νέας γενιάς αλληλουχήσεις γονιδιώματος (next-generation sequencing, αποκαλούμενες «NGS») και, γενικότερα, τον φαρμακευτικό τομέα και/ή τον τομέα των ιατροτεχνολογικών προϊόντων.

17 Συναφώς επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την υπομνησθείσα στη σκέψη 9 της παρούσας διατάξεως νομολογία, η ευρεία ερμηνεία του δικαιώματος παρεμβάσεως προς όφελος των αντιπροσωπευτικών επαγγελματικών ενώσεων σκοπεί μεν στο να καθίσταται δυνατή η καλύτερη εκτίμηση του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι υποθέσεις που υποβάλλονται στην κρίση των δικαστηρίων της Ένωσης και συγχρόνως να αποφεύγεται η πληθώρα ατομικών παρεμβάσεων οι οποίες θα διατάρασσαν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης, πλην όμως δεν έχει ως σκοπό να καθιστά δυνατή την παρέμβαση μη αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν μόνον έμμεσο και υποθετικό συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς.

18 Αν το Δικαστήριο δεχόταν ότι μια ένωση που εκπροσωπεί τους έμμισθους δικηγόρους επιχειρήσεων έχει την δυνατότητα να παρέμβει σε διαφορά όπως η υπό κρίση επί τη βάσει των λόγων που προέβαλαν η AFJE και η ECLA, τούτο θα σήμαινε ότι μια τέτοια ένωση θα ήταν σε θέση να παρεμβαίνει στις περισσότερες δίκες ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης οι οποίες συνεπάγονται την ερμηνεία διατάξεως του ενωσιακού δικαίου στον τομέα του ανταγωνισμού, καθόσον πάντοτε θα μπορούσαν να προβληθούν ανάλογοι λόγοι σε αυτού του είδους τις δίκες.

19 Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι, ανεξάρτητα από το ζήτημα αν η AFJE και ECLA αποτελούν αντιπροσωπευτικές επαγγελματικές ενώσεις και εάν ο σκοπός τους περιλαμβάνει την προστασία των αντίστοιχων μελών τους, οι δύο αυτές ενώσεις δεν απέδειξαν ότι έχουν συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι αιτήσεις παρεμβάσεως πρέπει να απορριφθούν.

20 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν δεχθεί σε ορισμένες υποθέσεις την παρέμβαση αντιπροσωπευτικών επαγγελματικών οργανώσεων δικηγόρων και νομικών συμβούλων, εφόσον οι υποθέσεις αυτές αφορούσαν ζητήματα αρχής τα οποία μπορούσαν να επηρεάσουν τα συμφέροντα των μελών τους. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το νομικό ζήτημα που τέθηκε στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2018, Uniwersytet Wrocławski και Πολωνία κατά REA (C-515/17 P και C-561/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:553), αφορούσε την τήρηση της προϋποθέσεως ανεξαρτησίας η οποία επιβάλλεται όταν ένας νομικός σύμβουλος εκπροσωπεί διάδικο ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, με τον οποίο συνδέεται με σύμβαση

αστικού δικαίου αφορώσα παροχή υπηρεσιών υπό την ιδιότητα του εξωτερικού διδάσκοντος, και ότι επομένως αποτελούσε ζήτημα αρχής το οποίο ήταν δυνατό να επηρεάσει τα συμφέροντα μιας επαγγελματικής ενώσεως εκπροσωπούσας νομικούς συμβούλους.

21 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η AFJE και η ECLA δεν απέδειξαν ότι έχουν συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, οι αιτήσεις παρεμβάσεως τις οποίες υπέβαλαν πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

22 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η AFJE και η ECLA ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα που αφορούν τις παρούσες αιτήσεις παρεμβάσεως, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις παρεμβάσεως τις οποίες υπέβαλαν η association française des juristes d'entreprise (AFJE) και η European Company Lawyers Association (ECLA).

2) Καταδικάζει την association française des juristes d'entreprise (AFJE) και την European Company Lawyers Association (ECLA) στα δικαστικά έξοδα που αφορούν τις παρούσες αιτήσεις παρεμβάσεως.

(υπογραφές)